

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Dimov Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 14.02.2017-24.08.2017
2. *instanța de apel*: 05.10.2017 – 12.04.2018
3. *instanța de recurs*: 07.08.2018-11.12.2018

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 24 august 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procesul penal în privința lui Dimov Mihail Xxxxx, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Dimov M. la 14 octombrie 2016, în jurul orei 13.30, aflându-se în incinta magazinului „Duty Free”, ce aparține ICS „Le Bridge Corporation Limited” SRL, situat pe teritoriul postului vamal Cahul (PVFI, rutier), având intenția de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, în scop de cupiditate, a sustras pe ascuns un parfum marca „Polo Sport”, la prețul de 52 euro, care la data comiterii furtului, constituia conform cursului oficial al BNM, 1.135,82 lei, pricinuindu-i astfel părții vătămate ICS „Le Bridge Corporation Limited” SRL, pagubă materială în sumă totală de 1.135,82 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Dimov M. au fost calificate de drept în baza art. 186 alin. (1) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care Dimov M. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, a adăuga, în întregime la pedeapsa aplicată, pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Comrat din 12.10.2015 - închisoare pe un termen de 3 ani, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Corpul delict, un suport de memorie digital CD-R, să se păstreze la materialele cauzei.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța a stabilit corect starea de fapt și just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Dimov M. în săvârșirea infracțiunii imputate, dar greșit a încetat cauza penală, în legătură cu împăcarea părților;

- în ședința preliminară din 12.05.2017, inculpatul Dimov M. și avocatul acestuia au înaintat cerere, prin care au solicitat instanței să le fie acordat termen pentru împăcarea cu partea vătămată, care a fost admisă cu dispunerea unei întreruperi până la data de 16.06.2017. În ședința de judecată din 16.06.2017, reprezentantul părții vătămate, în bază de procură, Martin I. a înaintat o cerere prin care a solicitat încetarea cauzei penale, deoarece cu inculpatul s-a împăcat. În acest sens, inculpatul Dimov M. a înaintat și el o cerere, prin care a solicitat încetarea cauzei penale în temeiul art. 109 Cod penal, invocând că prejudiciul a fost restituit și partea vătămată nu are pretenție față de el;

- instanța de judecată deliberând asupra cererilor înaintate, le-a respins invocând că completările survenite la art. 109 Cod penal, în vigoare din data de 15.07.2016, nu permit împăcarea, așa cum potrivit materialelor cauzei penale în privința inculpatului Dimov M., a fost dispusă împăcarea pentru infracțiuni comise cu intenție, în ultimii 5 ani;

- cu încheierea din 16.06.2017 nu este de acord, deoarece instanța de judecată redactând încheierea s-a expus doar la cererea de împăcare a inculpatului, fără a se expune și la cererea reprezentantului părții vătămate, or, instanța, în ședința de judecată din 16.06.2017, pronunțând încheierea adoptată a respins ambele cereri de împăcare motivând că, la data de 14.10.2016 data săvârșirii faptei, inculpatul Dimov M. se presupunea că cunoștea modificările survenite în legislație și despre faptul că anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare;

- în speță, nemijlocit la examinarea cauzei nici inculpatul, nici avocatul acestuia nu au înaintat o cerere repetată privind încetarea procesului penal în privința inculpatului, în legătură cu împăcarea părților, în baza art. 109 Cod penal. La faza dezbaterilor judiciare, cu toate că cererile de împăcare au fost respinse de instanță în ședința de judecată din 16.06.2017 și inculpatul nu a înaintat cerere, avocatul inculpatului a solicitat să fie încetată cauza penală, deoarece părțile s-au împăcat;

- instanța de judecată eronat a interpretat art. 109 și art. 10 alin. (1), (2) Cod penal și a reținut neîntemeiat că, de la intrarea în vigoare a noilor prevederi din 15.07.2016, nu au fost pronunțate sentințe de condamnare a inculpatului pentru infracțiuni similare și nu a fost dispusă împăcarea pentru infracțiuni similare;

- instanța prin încheierea din 16.06.2017, a respins cererile de împăcare a părților și din oficiu a aplicat art. 109 Cod penal, fără să existe o cerere a părților în acest sens;

- în sentința din 24.08.2017, instanța a indicat că, potrivit cererii reprezentantului părții vătămate declarată la 17.01.2017 organului de urmărire penală, a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu faptul că, bunul furat a fost restituit, iar părțile s-au împăcat. Cerere pe care reprezentantul părții vătămate a susținut-o și în ședința de judecată din 16.06.2017, fără a reține că, cererea declarată la 17.01.2017 organului de urmărire penală, în condițiile art. 247 alin. (2) Cod de procedură penală, a fost respinsă prin ordonanța procurorului din 30.01.2017, ca depusă de persoana neîmpuțernicită în acest sens. Prin urmare, instanța s-a expus asupra unei cereri deja examinată de procuror, existând o ordonanță în acest sens, ordonanță care nu a fost contestată de nici o parte la proces;

- reprezentantul părții vătămate, în ședința din 16.06.2017 a înaintat o cerere de împăcare și nu a reinițiat cererea depusă organului de urmărire penală, așa cum nu dispunea de împuțerniciri în acest sens. Tot în această ordine de idei, instanța în sentință face trimitere la cererea de împăcare înaintată la 16.06.2017, de inculpatul Dimov M., însă neexplicabil, a omis să indice că cererea pe care a invocat-o în sentință, a fost respinsă prin încheierea din aceeași dată;

- prin prisma art. 109 alin. (1) Cod penal, potrivit revendicării și materialelor prezentate instanței, în privința inculpatului Dimov M. a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani și anume la 20.02.2016 (ordonanța Procuraturii r. Ceadâr Lunga), la 29.02.2016, la 12.05.2016 (sentința Judecătoriei Ceadâr Lunga). Modificările introduse în art. 109 alin. (1) Cod penal, prin Legea nr. 130 din 09.06.2016, sunt în vigoare din data de 15.07.2016 (Monitorul Oficial nr. 206-214/446). Potrivit actului de sesizare a instanței (rechizitoriul), inculpatul a comis infracțiunea de furt la data de 14.10.2016, respectiv după modificările în vigoare din 15.07.2016;

- la caz, nu este incident art. 10 alin. (2) Cod penal, în condiția în care infracțiunea de furt a fost comisă după modificările survenite la art. 109 Cod penal. Instanța de judecată în sentință a efectuat o interpretare greșită a legii penale și în final a adoptat o sentință ilegală, care necesită a fi casată;

- instanța nu s-a expus asupra suportului de memorie digital CD-R, recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală, prin ordonanța din 17.01.2017;

- prin decizia Curții de Apel Comrat din 12.10.2015, Dimov M. a fost condamnat în baza art. 175 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa - 2 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - 1 an închisoare. Potrivit art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, a fost stabilit un termen de probă de 2 ani;

- Dimov M., la 14.10.2016 a comis infracțiunea de furt, aflându-se în termen de probă. Ținând cont de criteriile de individualizare a pedepsei și de circumstanțele invocate mai sus, consideră că pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru inculpatul Dimov M. va fi una legală și echitabilă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 aprilie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că, la judecarea cauzei prima instanță a respectat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Dimov M. privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, just constatând circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, în baza probelor administrate și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

La fel, instanța de apel a constatat că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept, și întemeiat l-a recunoscut pe Dimov M. în cadrul ședinței de judecată, vinovat de comiterea faptei imputate, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, conform indicilor „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane”, cu încetarea cauzei penale de învinuire a lui Dimov M., în legătură cu împăcarea părților.

Lecturând materialele cauzei penale, instanța de apel a stabilit că, prin încheierea Judecătoriei Cahul din 16 iunie 2017 (f.d. 132-133), s-a respins cererea cu privire la încetarea procesului penal intentat în privința lui Dimov M., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților. Însuși, această încheiere a fost adoptată la faza preliminară a cercetării judecătorești și părțile nu au fost lipsite de dreptul de a se împăca ulterior, în cadrul examinării cauzei penale în fond.

Instanța de apel a menționat că, la data de 16 iunie 2017, reprezentatul ICS „Le Bridge Corporation Limited” SRL, Martin I. a depus cerere (f.d. 165), potrivit căruia s-a solicitat încetarea procesului penal, în legătură cu faptul că bunul furat a fost restituit, iar părțile s-au împăcat.

De asemenea, în cadrul urmăririi penale reprezentatul ICS „Le Bridge Corporation Limited” SRL, Martin I. a înaintat cerere de încetare a urmăririi

penale pe cauza penală de învinuire a lui Dimov M., pe motivul că acesta a restituit bunul și careva pretenții nu are, s-au împăcat (f.d. 63). Prin urmare, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, partea vătămată, cât și inculpatul au confirmat faptul împăcării și au manifestat dorința de a fi încetat procesul penal (f.d. 240, 241). Astfel, evenimentul împăcării părților a fost exprimat în fața instanței de judecată, care poate fi declarată atât prin cerere, conform art. 344¹ alin. (1) Cod de procedură penală, cât și prin declarațiile orale.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a reținut că nu sunt de primit argumentele procurorului invocate în apel precum că, încheierea din 16 iunie 2017 este una neîntemeiată, deoarece prima instanță s-a expus numai pe marginea cererii inculpatului nu și a părții vătămate și la stadiul până la cercetarea judecătorească în fond, întrucât instanța de fond a emis o încheiere legală și motivată.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță just a concluzionat că, de la intrarea în vigoare a noilor prevederi din 15 iulie 2016, nu au rămas definitive sentințe de condamnare a inculpatului pentru infracțiuni similare, cazuri ce ar genera precedente penale, cât și nu a fost dispusă împăcarea pentru infracțiuni similare.

În opinia instanței de apel, nu sunt întemeiate argumentele procurorului precum că, inculpatul a comis infracțiunea la data de 14 octombrie 2016, după modificările în vigoare, prin urmare prima instanță a interpretat greșit art. 10 Cod penal, deoarece conținutul art. 109 Cod penal în vigoare din 15 iulie 2016 înrăutățește situația inculpatului, prin existența antecedentelor penale, confirmate prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 12 mai 2016, potrivit căruia Dimov M. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal și prin ordonanța procurorului din 29 februarie 2016, potrivit căruia urmărirea penală pornită în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința lui Dimov M. a fost încetată, în legătură cu împăcarea părților.

Deci, constatându-se că prevederile art. 10 Cod penal au fost aplicare corect și prin retroactivitatea legii, în viziunea instanței de apel, întemeiat s-a admis cererea de împăcare, cu încetarea cauzei penale de învinuire a lui Dimov M.

La fel, instanța de apel a reținut că sunt eronate constatările procurorului precum că, instanța din oficiu a aplicat art. 109 Cod penal, fără să existe o cerere a părților în acest sens, întrucât la data de 16 iunie 2017, reprezentatul ICS „Le Bridge Corporation Limited” SRL, Martin I. a depus cerere (f.d. 165), potrivit căruia s-a solicitat încetarea procesului penal, în legătură cu faptul că bunul furat a fost restituit, iar părțile s-au împăcat, fapt confirmat de părți în instanța de judecată. De asemenea în cadrul urmăririi penale, partea vătămată a manifestat dorința de încetare a urmăririi penale, deoarece s-a împăcat cu Dimov M., însă procurorul a respins cererea în cauză prin ordonanța din 30

ianuarie 2017, pe temeiul că la momentul depunerii, reprezentantul ICS „Le Bridge Corporation Limited” SRL nu era împuternicit, iar ulterior reprezentantul părții vătămate a confirmat împuternicirile sale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, deoarece erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că procurorul invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Din conținutul recursului ordinar declarat se reține că partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, adoptate în speță, considerând că greșit s-a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce

au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, instanța de recurs reține că, prima instanță examinând cauza în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, a încetat procesul penal în privința lui Dimov Mihail, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Procurorul, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, criticând-o și prin prisma faptului că instanța de judecată eronat a interpretat art. 109 și art. 10 alin. (1), (2) Cod penal, fără a lua în

considerație faptul că infracțiunea de furt a fost comisă după modificările survenite la art. 109 Cod penal.

Însă, instanța de apel a respins ca nefondat apelul declarat și a menținut sentința, indicând că „*de la intrarea în vigoare a noilor prevederi ale art. 109 alin. (1) Cod penal, din 15 iulie 2016 nu au rămas definitive sentințe de condamnare a inculpatului, pentru infracțiuni similare, cazuri ce ar genera antecedente penale, cât și nu a fost dispusă împăcare pentru infracțiuni similare. Conținutul art. 109 Cod penal, în vigoare din 15 iulie 2016, înrăutățește situația inculpatului, prin existența antecedentelor penale, confirmate prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 12 mai 2016, potrivit căruia Dimov M. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal și prin ordonanța procurorului din 29 februarie 2016, potrivit căruia urmărirea penală pornită în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința lui Dimov M. a fost încetată în legătură cu împăcarea părților, astfel constatând că prevederile art. 10 Cod penal, au fost aplicate corect și prin retroactivitatea legii întemeiat s-a admis cererea de împăcare, cu încetarea procesului penal, în prezenta speță.*

La acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că, la soluționarea chestiunii cu privire la încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 12 mai 2016, procesul penal în privința lui Dimov M. în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților; prin ordonanțele procurorilor din 20.02.2016 și 29.02.2016, urmărirea penală pornită în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în privința lui Dimov M. a fost încetată, în legătură cu împăcarea părților; prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 octombrie 2015, Dimov M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 175, 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- infracțiunea în cauză a fost comisă la data de 14 octombrie 2016;

- prin Legea nr. 130 din 09.06.2016, în vigoare la 15.07.2016, art. 109 alin. (1) Cod penal, a fost completat, fiind prevăzut că împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani;

- în Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 21.09.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 109 alin. (1) Cod penal, Curtea a indicat că „*nu există nici un dubiu că persoana în privința căreia în ultimii cinci ani a fost dispusă încetarea procesului penal ca rezultat al împăcării, va putea să prevadă că, în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni, după ce au fost operate*

modificări la art. 109 alin. (1) din Codul penal, va fi imposibilă încheierea unei noi împăcări.”, reținând totodată că „dispozițiile contestate nu se aplică retroactiv, în sensul articolului 22 din Constituție, deoarece noile reglementări ale art. 109 alin. (1) Cod penal, se aplică conform principiului acțiunii legii penale, care presupune aplicarea legii tuturor infracțiunilor săvârșite în timpul cât aceasta se află în vigoare”.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că această instanță pripit a respins ca nefondat apelul procurorului și a menținut sentința de încetare a procesului penal, în legătură cu împăcarea părților, în baza retroactivității legii, fără a lua în considerație că infracțiunea în cauză, prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, a fost săvârșită după efectuarea modificărilor la art. 109 alin. (1) Cod penal. Mai mult ca atât, anterior prin sentința Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 12 mai 2016, procesul penal în privința lui Dimov M. în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, prin ordonanțele procurorilor din 20.02.2016 și 29.02.2016, urmărirea penală pornită în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în privința lui Dimov M. a fost încetată, în legătură cu împăcarea părților, iar prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 octombrie 2015, Dimov M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 175, 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțelor cauzei, să țină cont de Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 21.09.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 109 alin. (1) Cod penal, să emită o soluție clară și motivată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și

să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Dimov Mihail Xxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 10 ianuarie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor